

[P. D. Jensen.]

overvejes, og vi vil gaa ind i Udvalgets Arbejde med den bedste Vilje til at opnaa et rimeligt Resultat.

Jeg skal for mit Vedkommende ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder; tidligere Ordførere har beskæftiget sig med de enkelte Bestemmelser, men da Lovforslaget skal behandles i et Udvalg, tror jeg, at man dør bedre kan gennemgaa de enkelte Bestemmelser og tale sig til Rette om de Ting, som man mener bør ændres.

Men da ogsaa Arbejdet med Stødotagning er nævnt i Lovforslaget, finder jeg dog Anledning til at gøre nogle Bemærkninger herom, selv om det ikke direkte falder ind under Lovforslagets Bestemmelser. Der trænges til mere faste Regler med Hensyn til dette Arbejde. Der findes en Bestemmelse om, at det kan gennemføres som Nødhjælpsarbejde af Kommunerne, men Stats-skovvæsenet er meget interesseret i selv at udføre dette Arbejde og giver det nødt, fra sig. Der er ogsaa iedig Arbejdskraft nok, men da Arbejderne mangler Værktøj og Statsskovvæsenet ikke vil hjælpe dem til dette, henvender man sig til Kommunerne, for at disse skal skaffe Værktøjet. Jeg finder det ganske urimeligt, at Kommunerne skal støtte Arbejde, der udføres i Statens Tjeneste, og jeg henstiller derfor til den højtærede Socialminister at forhandle med den højtærede Landbrugsminister om en Ordning paa dette Omraade, saaledes at Arbejdet kommer i Gang.

Jeg kunde i denne Forbindelse ogsaa have Lyst til at spørge, om der er tilgaaet Statsskovmyndighederne Meddelelse om, at arbejdsløse kan faa Lov til selv at slaa Stød op, samtidig med, naturligvis, at de hæver deres Arbejdsløshedsunderstøttelse. Man finder alt for ofte ude omkring i Kommunerne Tilfælde, hvor de arbejdsløse staar og mangler Brændsel, men ikke kan komme til at slaa Stød op, til Trods for at de bor tæt ved Statens Skove.

Jeg nævner dette i Forbindelse med Forslaget, fordi Stødotagningen er nævnt i selve Lovforslaget, og hermed skal jeg for mit Vedkommende meddele, at mit Parti gaar ind i Forhandlingerne med den bedste Vilje til at naa et godt Resultat, selv om vi ser, at det er et meget vanskeligt Omraade at lovgive om.

Hartel: Det kan synes at være noget af en Selvmodsigelse, at man paa et Tidspunkt, hvor der er Titusinder af arbejdsløse, dog er nødt til at fremsætte et Forslag som det nærværende for at sikre Landbruget dets

Arbejdskraft; men det hænger jo sammen med en Række Forhold, som har udviklet sig gennem Tiden, og man kan heller ikke se bort fra, at Pengelønnen overvurderes i Forhold til Værdien af en kombineret Løn bestaaende af Penge, Naturalier og Bolig. Det vil altid være saaledes, at Folk under-vurderer Værdien af det, de ikke selv betaler for, og navnlig i Øjeblikket er det givet, at en saadan Undervurdering finder Sted, idet enhver, der har blot den ringeste Forbindelse med Hjem og Husholdning, ved, hvor høje Leveomkostningerne nu er, og hvad det maa vurderes til at have en varm Bolig at opholde sig i. Men disse Ting vurderes for ringe af Arbejderne, og naar der nu fra den hjemlige Brændselsproduktion fristes med relativt høje Lønninger, selv om det kun er et sæsonpræget Arbejde, vil det medføre, at mange Arbejdere føler sig draget hen til disse Arbejdspladser og dette nye Arbejde, og det kan da ikke nytte, som det ærede Medlem Hr. Victor Larsen gjorde, at henvise til, at man har sine Folk paa Halv- eller Helaarskontrakt, for selv vi, der har dette og praktisk altid har haft det, maa erkende, at det er svært at holde paa Folk, hævde, at de er bundne kontraktligt, hvis de kommer og siger: Vi kan faa saa og saa meget mere ved et bestemt, nærmere angivet Arbejde. Disse Ting kan ikke lades ude af Betragtning. Om end det maa siges at være kortsynet, saa er det menneskeligt og derfor tilgiveligt, at den enkelte Mand ser saaledes paa det.

Men hele Landets Stilling er en anden i Dag, og vi har ikke Raad til at se bort fra de Kendsgerninger, der ligger bag ved dette Lovforslags Fremsættelse. Det maa da for det første være dette, at Landbrugsproduktionens Nødvendighed for hele Folkets Forsyning med Levnedsmidler nu anerkendes ubetinget fra alle Sider; det næste er dette, at Landbrugseksporten har en afgørende Indflydelse paa vor Købeevne over for de Varer, som vi nødvendigvis skal sikre os udefra. For det tredje kan det ikke lades ude af Betragtning, at da Tyskland er saavel vor Hovedaftager som vor Hovedleverandør, har det den største Værdi, at vi kan paavise og dokumentere, at der fra vor Side er den yderste Vilje til at opretholde Landbrugets Produktion i størst muligt Omfang. Jeg anerkender disse Betragtninger og dermed Lovforslaget.

I § 3 findes der en Række Bestemmelser om, hvorledes man skal forholde sig i Tilfælde af, at der ikke kan blive Enighed om Lønspørgsmaal. Jeg har heller intet imod, at der findes saadanne Bestemmelser,